

[Tyroll]

jeg ikke gentage, men det er på grund af disse økonomiske problemer, på grund af at kapitalismen ikke er i stand til at sikre, at disse arbejdspladser opstår, at vi påviser, at det er nødvendigt at bryde radikalt med den tankegang, som man har haft fra socialdemokratiets side. Det er nødvendigt, helt uafhængigt af den kapitalistiske økonomi og de mekanismer, der er indbygget i den, at erstatte den med nogle politiske beslutninger, som iværksætter noget arbejde, men hvor man undlader at ligge på knæ for den kapitalistiske ideologi, som vi hører fra de borgerlige partiers side her i dag. Det bliver man nødt til at se i øjnene på et eller andet tidspunkt, og man bliver også nødt til over for os at gøre klart, hvordan man mener, at afsætningsmulighederne lige pludselig skulle forandres, og at det bare drejer sig om at kanalisere noget kapital et eller andet sted hen.

Dernæst var der lige nogle problemer, som jeg godt vil tage op. Det er nævnt i forbindelse med den skriftlige fremsættelse, og arbejdsministeren har været inde på det i sine indlæg i dag, at det drejer sig om at sikre lære- og praktikpladser, og der er nævnt nogle tal. Jeg vil gerne have en klar markering fra arbejdsministerens side af, om det er sådan, at der er det nødvendige antal lære- og praktikpladser, når vi kommer på den anden side af sommeren, til dem, der står og har behov for at komme ud i praktik. Jeg har ikke indtryk af, at de tal, som blev nævnt fra arbejdsministerens side her i debatten, dækker disse problemer, og derfor vil jeg gerne høre, om ministeren kan garantere, at pladserne vil være der. Fra vores side mener vi, at der må være tale om, at man udvider forpligtelsen til at oprette disse praktikpladser til også at gælde arbejdsgiverne ved direkte at komme med pålæg og i givet fald sanktioner, hvis ikke disse praktikpladser oprettes.

Ib Christensen (DR):

I sin svartale omtalte arbejdsministeren de 250.000 ledige, vi har, som et produkt af det internationale fænomen, at der er massearbejdsløshed rundt omkring i landene, og det er jo helt i tråd med den måde, regeringen søger at fremstille tingene på, som om den store arbejdsløshed her i landet ene og alene er et produkt af ting, der kommer til os udefra, og at vi så skal prøve at neddæmpe dette

problem ved en række arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger, skønt Danmark har næsten 300.000 – når vi tager efterlønsmodtagere med – af de 600.000 arbejdsløse, der er i hele Norden, skønt realiteten er, at vi har 100.000 flere arbejdsløse på dette tidspunkt, end vi havde på samme tidspunkt i fjor, skønt det, der er realiteten, er, at den store arbejdsløshed, vi har i Danmark, og som absolut ligger i den dårlige ende med hensyn til dette, er en logisk, forudset og konsekvent følge af regeringens og dens økonomisk-politiske støttepartiers økonomiske politik. Det er derfor den, der skal ændres, hvis vi virkelig skal få bugt med arbejdsløshedsproblemet.

Hr. Hans Jørgen Jensen fremhævede Margaret Thatchers regering som afskrækkende, og hvis vi ser på arbejdsløsheden i Storbritannien og i Danmark i dag, er Storbritannien såmænd ikke så farlig meget mere afskrækkende, når vi tager hensyn til befolkningstallet, end Danmark er. Vi er begge i den dårlige ende, når det drejer sig om beskæftigelsen.

Så kom hr. Hans Jørgen Jensen med en økonomisk udredning, som må forbløffe mig ganske overordentligt, idet han sagde, at vi skulle have ØD, for så ville vi få risikovillig kapital til arbejdspladserne, i stedet for at folk spekulerede eller anbragte deres penge passivt i jord og anden fast ejendom.

Nu skal jeg ikke diskutere ØD heller, jeg mener overhovedet ikke, det rager folkettinget, det er noget arbejdsmarkedets parter selv må finde ud af. Men ærlig talt, jeg kan ikke rigtig forstå, hvordan det skulle fremme den risikovillige kapitalens ønske om at blive anbragt i arbejdspladser i erhvervslivet, at den skal afstå 10 pct. af overskuddet gennem en tvangsmæssig ordning fastsat af folkettinget. Det ville formentlig i endnu højere grad tilskynde til passiv anbringelse, hvis noget sådant blev gennemført.

Hvis socialdemokratiet virkelig vil fremme investeringen af risikovillig kapital i arbejdspladser i erhvervslivet, hvilket er et såre prisværdigt formål, er det bedste, man kan gøre, at trække den buket af lovforslag tilbage, som skal til første behandling i morgen her i folkettinget, og hvis samlede effekt er en omlægning af skattebyrden væk fra de arbejdsfri gevinster på jord og over på folks arbejdsudbytte, altså den stik modsatte retning